

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ

ΤΗΣ 24ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1947

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ,

Ἡ μεγάλη ἐθνικὴ ἑορτὴ τῆς 25ης Μαρτίου ἡ ἀνανεοῦσα καθ' ἕκαστον ἔτος τὴν ἐθνικὴν πνοὴν καὶ τὸ πολῦτιμον συμβόλαιον τῆς πίστεως εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ὑπὲρ αὐτῆς αὐτοθυσίας, φέρει καὶ τὴν Ἀκαδημίαν, ὅπως καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, εἰς αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως αὐτῆς, τῆς καὶ δι' αὐτῆς ταύτης τῆς οὐχὶ τυχαίας συμπτώσεως ἀρρήκτως συνδεομένης μετὰ τῶν τυχῶν τοῦ Ἔθνους.

Τῆς ἐθνικῆς ταύτης ἀποστολῆς οὐδέποτε ἐγένετο ἐπιλήσμων ἡ ἀνωτάτη πνευματικὴ ἐστία τῆς πατρίδος, διὸ καὶ βαθεῖαν αἰσθάνεται θλίψιν, ὅταν τὸν ἐθνικὸν οὐρανὸν σκιάζωσι δυσσίωνα νέφη πατριωτικῆς παραπλανήσεως καὶ ἀπιστίας ἀναξίας τῶν παραδόσεων τοῦ Ἔθνους, ἀνακόπτοντα τὴν γοργὴν πορείαν τῆς χώρας διὰ τῆς ὀξεῖας διαιρέσεως τῆς ἐθνικῆς οἰκογενείας καὶ διὰ τῆς προσπαθείας τῆς παραλύσεως τοῦ πανελληνίου ἔργου τῆς ἀνορθώσεως.

Δυσθύμως δὲ κανεὶς ἀναμνησκεται τῶν Αἰσχυλείων Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, οἱ ὅποιοι μετὰ δεινῆς παραστατικότητος περιγράφουν τὰ δεινὰ τῆς τραγικῆς ἐμφυλίου ρήξεως καὶ τὴν ἐν τέλει ἐπελθοῦσαν σωτηρίαν τῆς πόλεως διὰ τῆς νίκης τῶν Θηβαίων.

Ἐπίκαιρος δὲ καὶ σήμερον φαίνεται ἡ παρότρυνσις τοῦ Ἐτεοκλέους: ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων | ὀρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ | πληροῦτε θωρακεῖα κάπι σέλμασιν | πύργων στάθητε καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις | μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων | ταρβεῖτ' ἄγαν ὄμιλον' εὖ τελεῖ θεός.

Ὅτε δὲ ἐν τέλει ὁ ἐπίσημος κήρυξ μετὰ τὴν διπλῆν ἀδελφοκτονίαν διαχωρίζει κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἄρχοντος τὰς εὐθύνας τῶν δύο ἀδελφῶν ἀπέναντι τῆς πατρίδος καὶ τὰς εἰς τοὺς νεκροὺς αὐτῶν ὀφειλομένης

τιμάς, τὸν μὲν Ἐτεοκλέα τὸν μείναντα πιστὸν εἰς τὴν ιδέαν τῆς πατρίδος, διατάσσει νὰ θάψουν ἐντίμως: στυγῶν γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει | ἱερῶν πατρῶων' ὄσιος ὦν μομφῆς ἄτερ | τέθνηκεν οὐπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν. Τὸν δὲ ἀρνησίπατριν Πολυνείκη στερεῖ τῶν τιμῶν τῆς ταφῆς καὶ ἐπιτάσσει:

*ἔξω βαλεῖν ἀθαπτον ἀρπαγὴν κυσὶν
ὡς ὄντ' ἀναστατήρα Καδμείων χθονὸς
εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ
τῶ τοῦδ'. Ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτῆσεται
θεῶν πατρῶων, οὓς ἀτιμάσας ὄδε
στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἤρει πόλιν.*

Περὶ τοῦ «ἐπακτοῦ» τούτου «στρατεύματος» γίνεται λόγος καὶ ἐν τέλει τῆς τραγωδίας, ὅπου ὁ χορὸς ἐπαινεῖ τὸν Ἐτεοκλέα: μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν | ὄδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν μὴ ἀνατραπῆναι μηδ' ἄλλοδαπῶ | κύματι φωτῶν | κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.

Οὕτω παναρχαῖος παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ὁ βαρὺς περὶ τῶν ἀρνησιπατρίδων χαρακτηρισμὸς, καὶ οὕτως ἀνέκαθεν ἀκμαία ἢ πρὸς τὰ ἰδανικά τῆς πατρίδος πίστις καὶ ἀφοσίωσις.

Ἄς εὐχρηθῶμεν, ὅπως μὴ ἐορτάσῃ ἄλλοτε ἢ πατρὶς τὴν μεγάλην αὐτῆς ἐθνικὴν ἐορτὴν μὲ διηρημένην τὴν οἰκογένειαν, ἀλλ' ἐν ἀπολύτῳ συμποίῳ καὶ ἐθνικῇ ὁμοφροσύνῃ, ὅπως κατὰ τὰς λαμπρὰς ἐκεῖνας ἡμέρας τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλουργίας τοῦ 1941, ἢ ὁποῖα εἶναι καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης θησαυρὸς διδασκαλίας.

Ἄπὸ τοιαύτης ἀφετηρίας ἐορτάζονται αἱ μεγάλαι ἡμέραι τῶν ἐθνῶν πρὸς σύνδεσιν τοῦ παρελθόντος μετὰ τοῦ μέλλοντος καὶ πρὸς τόνωσιν τῆς ἐθνικῆς ἀλκῆς καὶ τοῦ πρὸς πρόοδον ζήλου.

Τῆς προόδου ταύτης τοῦ ἔθνους συντελεστής κατὰ δύναμιν καὶ ἢ Ἀκαδημία θεωρεῖ εὐκαιρον, ὅπως κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἀναγγέλλῃ τιμητικὰς ἐκλογὰς ἢ ἀπονέμῃ βραβεῖα πρὸς ἀναγνώρισιν ἐπιστημονικῶν ἢ ἄλλων ἔργων, χαρακτηριστικῶν τῆς ἐθνικῆς ἀρετῆς καὶ αὐτοθυσίας, τῆς κοινωνικῆς εὐποιίας καὶ τῆς πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ὑπεροχῆς.

Συμφώνως πρὸς τὸν Ὄργανισμὸν τῆς Ἀκαδημίας ἀγγέλλονται κατὰ τὴν πανηγυρικὴν ταύτην συνεδρίαν αἱ ἐξῆς ἐκλογαὶ τακτικῶν με-

λῶν καὶ ξένων ἐταίρων ὡς καὶ ἀντεπιστελλόντων μελῶν. Ἐν τῇ τάξει τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν ἐξελέγη τακτικὸν μέλος ὁ τακτικὸς καθηγητῆς τῆς Φυσικῆς Γεωγραφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν κ. **Ἰωάννης Τρικαλλινός**.

Ἀντεπιστέλλοντα μέλη τῆς Ἀκαδημίας ἐξελέγησαν ἐν μὲν Λονδίῳ οἱ κ. κ. **Δ. Κακλαμᾶνος** καὶ **Φίλιππος Ἀργέντης**, ἐν δὲ Lyon ὁ κ. **Charles Dugas**, Καθηγητῆς τῆς Ἀρχαιολογίας, καὶ ἐν Ἀθήναις ὁ Διευθυντῆς τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς Καθηγητῆς τῆς Ἀρχαιολογίας κ. **Ροβέρτος Demangel**.

Ξενοὶ ἐταῖροι τῆς Ἀκαδημίας ἀνακηρύσσονται οἱ κ. κ. **Charles Picard**, Καθηγητῆς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Παρισίων καὶ **Pierre Jouguet**, Μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Γαλλίας, Καθηγητῆς τῆς Ἱστορίας καὶ Παπυρολογίας.

Ἡ Ἀκαδημία εἶναι εὐτυχής, διότι διὰ τῶν ἐκλογῶν τούτων περιλαμβάνει εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς ἄνδρας τιμῆσαντας διὰ τῶν ἔργων αὐτῶν τὴν ἐπιστήμην καὶ ἐξαιρέτως συντελέσαντας εἰς τὴν πρόοδον αὐτῆς.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΑΙ ΕΠΑΙΝΟΙ

Βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας ἀπονέμεται εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Χριστιανικὴν Κοινωνικὴν Ἐνωσιν διὰ τὸ ὑπ' αὐτῆς πρὸ δεκαετίας ἰδρυθὲν καὶ εὐδοκιμώτατα ἔκτοτε λειτουργοῦν νυκτερινὸν γυμνάσιον. Πρῶτος αὐτοῦ γυμνασιάρχης, ἀμισθὶ παρασχὼν τὰς ὑπηρεσίας του, ὑπῆρξεν ὁ ἀείμνηστος Δημήτριος Γουδῆς, ὅστις καὶ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἐβραβεύθη ἄλλοτε διὰ τὸ ὅλον αὐτοῦ ἐκπαιδευτικὸν ἔργον. Ἐκ τοῦ γυμνασίου τῆς Χριστιανικῆς Κοινωνικῆς Ἐνώσεως ἀπεφοίτησαν μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τοὺς χιλίους ἐργαζόμενοι πτωχοὶ νέοι, τῶν ὁποίων πολλοὶ εὐδοκίμως διαγωνισθέντες εἰσῆλθον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἄλλας ἀνωτάτας σχολάς. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτῶντων ἔφθασε τοὺς ἑνεακοσίους ὀγδοήκοντα ὀκτώ, παρ' ὅλην δὲ τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ Δ' γυμνασίου ἀρρένων, τὸ νυκτερινὸν γυμνάσιον κατορθώνει νὰ ἀμιλλᾶται πρὸς τὰ εὐστόχως λειτουργοῦντα σχολεῖα τῆς πρωτευούσης. Ἄξιον δὲ ἐξάρσεως εἶναι ὅτι εἰργάσθη τοῦτο ἀνελλιπέστατα καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς, ὅτε οὔτε ὁ λιμὸς οὔτε ἡ ἔνδεια καὶ αἱ κακουχίαι, οὔτε ἡ ἔλλειψις συγκοινωνίας ἠμπόδισαν διδάσκοντας καὶ διδασκομένους, ὅπως καρτερικῶς συνεχίσωσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν πιστοὶ

εἰς τὰ ἰδανικά τῆς πατρίδος καὶ τῆς θρησκείας καὶ τῆς παιδείας.

Τὸ βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας ἀπονεμόμενον εἰς τὴν κατὰ πάντα ἀξίαν Χριστιανικὴν Κοινωνικὴν Ἐνωσιν ἀπευθύνεται καὶ πρὸς τὸ διδάσκον προσωπικὸν καὶ πρὸς τὴν μαθητιῶσαν τοῦ γυμνασίου τούτου νεολαίαν διὰ τε τὴν φιλομάθειαν καὶ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσίωσιν.

Βραβεῖον Ἐθνικῆς Ἀρετῆς καὶ Αὐτοθυσίας ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία εἰς τὴν Ἑλληνίδα τῆς Πίνδου διὰ τὴν ἀνεκτίμητον ἐπικουρίαν, τὴν ὁποῖαν αὕτη αὐθορμήτως καὶ ἐν ἔθνικῷ συναγεμῶ μετὰ ὑπερόχου ψυχικῆς ἐξάρσεως παρέσχεν εἰς τὰς μαχομένας Ἑλληνικὰς δυνάμεις κατὰ τὸν περίλαμπρον ἀγῶνα τοῦ 1940 καὶ 1941. Βραβεύουσα ἡ Ἀκαδημία τὴν ἀλησμόνητον ἐκείνην ὀλόψυχον συμμετοχὴν τῶν Ἑλληνίδων τῆς Πίνδου εἰς τὸν ἔθνικὸν ἀγῶνα προβάλλει ταύτας ὡς ὑπόδειγμα πατριωτικοῦ ζήλου καὶ ἔθνικῆς ἀλληλεγγύης, ἡ ὁποία ἐπτέρωσε τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πράξεις ἠρωισμοῦ καὶ αὐτοθυσίας, ἀξίας παντὸς θαυμασμοῦ καὶ ἔθνικῆς ὑπερηφανείας, διδασκούσας δι' ἅπαντα τὸν κόσμον περὶ τῆς ἀφετηρίας τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλοουργήματος.

Ἡ Ἀκαδημία θὰ μεριμνήσῃ ἐν καιρῷ περὶ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἔθνικοῦ τούτου βραβείου.

Βραβεῖον ἔθνικῆς ἀρετῆς καὶ αὐτοθυσίας καὶ ὑπερτάτου πατριωτισμοῦ ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία μετὰ θάνατον εἰς τὴν ἐν Σκρᾷ μαρτυρήσασαν δημοδιδασκάλισσαν **Βασιλικὴν Παπαθανασίου**.

Ἡ διδασκάλισσα αὕτη καταγομένη ἐκ Σκρᾶ, εἰργάσθη ἐκεῖ ἐπὶ μακρὰ ἔτη ὡς νηπιαγωγὸς μετὰ καὶ ξενοφώνων κατοίκων. Κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν ἐπειδὴ εἰς τὸ χωρίον τῆς δὲν ὑπῆρχον διδάσκαλοι, τὸ οἶκμα δὲ τοῦ σχολείου εἶχε πυρποληθῆ, αὕτη συνεκέντρον εἰς τὴν πατρικὴν τῆς οἰκίαν ὄχι μόνον τὰ νήπια ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους μεγαλητέρους μαθητὰς, τοὺς παραμένοντας ἄνευ διδασκάλου, καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς Ἑλληνικὰ γράμματα καὶ Ἑλληνικὰ ἔθνικα τραγούδια. Ἐνεκα τῆς δράσεως αὐτῆς ταύτης ἡ Βασιλικὴ Παπαθανασίου εἶχε προκαλέσει τὴν μὴνιν τῶν ἀντεθνικῶν στοιχείων τῆς περιοχῆς.

Ὅτε κατὰ τὰς περὶ τὰ μέσα τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1946 γενομένας μάχας τοῦ ἔθνικοῦ στρατοῦ κατὰ τῶν σλαβοαναρχικῶν συμμοριῶν κατελήφθη προσωρινῶς τὸ Σκρᾶ ἡ διδασκάλισσα συνελήφθη πρώτη ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν καὶ ἐβασανίσθη ἀπανθρώπως. Ἦρχισαν νὰ τῆς ἀποσποῦν

τάς τρίχας τῆς κεφαλῆς διὰ νά τήν ἀναγκάσουν νά φωνάζη διεθνιστικά συνθήματα καί νά ἀρνηθῆ τήν πατρίδα της, ἀλλ' αὕτη ἔμεινε ἀκλόνητος εἰς τήν ἐθνικήν της πίστιν. Τῆς ἀπέκοψαν τὰ δάκτυλα τῆς δεξιᾶς χειρὸς διότι «μέ αὐτά, ἔλεγον, ἐμάθαινε τὰ παιδιὰ νά γράφουν Ἑλληνικά!» Τῆς ἀπέκοψαν ἔπειτα τὰ ὄτα καί τήν ρίνα. Αὕτη ὅμως ἔμεινε μέχρι τέλους ἀκλόνητος. Αἱ τελευταῖαι αὐτῆς λέξεις πρὶν ἐκπνεύσῃ ἐκ τῶν συνεχισθέντων μαρτυριῶν ἦσαν «Ζήτω ἡ Ἑλλάς!» Οὐδένα καταλείπει συγγενῆ, ἵνα ἀπολάβῃ τὸ βραβεῖον, διότι οἱ μὲν γονεῖς αὐτῆς προαπέθανον (ὁ πατήρ της ἦτο ἱερεὺς ἐθνικῆς δράσεως), ὁ δὲ ἀδελφός της ὑπολοχαγὸς τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ ἐσφάγη ὑπὸ ἀντεθνικῶν στοιχείων τῷ 1944, ἡ δὲ μόνη ἐπιζῶσα ἀδελφή της θεραπεύεται ἐν Ψυχιατρείῳ τῆς Θεσσαλονίκης».

Ταῦτα ἀναφέρει ἡ ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἔκθεσις.

Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὴν μνήμην τῆς ὑπερόχου Ἑλληνίδος ἐθνομάρτυρος διδασκαλίσης. Ἡ ὑπερτάτη πατριωτικὴ θυσία αὐτῆς ἀποβαίνει φωτεινὸς τίτλος τοῦ ἐθνικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κλάδου καὶ τῶν γνησίων Βορείων Ἑλλήνων, τῶν μαχομένων ὑπὲρ τοῦ πατρίου Ἑλληνικοῦ ἐδάφους εἴτε στρατευομένων εἴτε ὡς συμπολεμούντων πολιτῶν.

Ὁ θάνατος τῆς διδασκαλίσης Βασιλικῆς Παπαθανασίου καθιστᾷ αὐτὴν σύμβολον ὑπερήφανον τῆς αἰωνίας πατρίδος, ἐκπροσωποῦν τὴν σωρείαν τῶν ἀφανῶν μαρτύρων τῆς ἐθνικῆς ιδέας κατὰ τῶν βαρβάρων καὶ τῶν ἀνόμων. Δὲν ὑπάρχει, ὡς ἐλέχθη, συγγενῆς ἐξ αἵματος τῆς ἡρωίδος διὰ νά δεχθῆ τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὑπάρχει συγγενῆς ἐκ ψυχῆς ὀλόκληρος ἡ Ἑλλάς, εἰς τὴν ὁποῖαν ἀντανεκλᾷ ἡ δόξα τῆς θυσίας τῶν γνησίων της τέκνων.

Βραβεῖον Ἀρετῆς καὶ Αὐτοθυσίας ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία εἰς τὴν Κυρίαν Βαρβάραν Λιβαδᾶ-Θεοδωροπούλου δι' ὅσα πατριωτικώτατα ἔπραξε καὶ κατὰ τὸν πόλεμον καὶ κατὰ τὴν κατοχὴν, ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦ πολέμου ἀσκοῦσα κοινωνικὴν εὐποίαν εἰς εὐρεῖαν κλίμακα.

Περιοδεύουσα διαφόρους πόλεις λόγῳ τῆς δικαστικῆς ιδιότητος τοῦ συζύγου της ἐπέδιώξε μετ' εὐστόχου ἐπιμονῆς τὴν βελτίωσιν τῆς διαβίωσης τῶν φυλακισμένων καὶ τὴν δι' εἰσφορῶν καθιέρωσιν συσσιτίου, ὅπερ προεκάλεσε τὴν διὰ Κρατικῆς πρωτοβουλίας ἔπειτα γενίκευσιν τῶν συσσιτίων τούτων. Ἐν ταῖς φυλακαῖς Χαλκίδος καὶ Κορίνθου ἴδρυσε βιβλιοθήκας διὰ τοὺς κρατούμενους καὶ συνεπλήρωσε τὸ ἔργον διὰ θρη-

σκευτικῶν ὀμιλιῶν καὶ ἱεροτελεστιῶν, ὡς καὶ δι' ἐράνων πρὸς πληρωμὴν δικαστικῶν ἐξόδων ἀποφυλακισομένων ἀπόρων, ἐγένετο δὲ πρόδρομος τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἰδρύσεως τῶν Ἑταιρειῶν προστασίας ἀποφυλακισομένων.

Ἐν Χαλκίδι ἴδρυσε τὴν νυκτερινὴν σχολὴν τοῦ ἐργαζομένου κοριτσιοῦ, καὶ ἔδωκεν ὠθησιν πρὸς πνευματικὸν βίον καὶ ἐν Χαλκίδι καὶ ἐν Κορίνθῳ καὶ ἐν Κοζάνῃ, ὅπου καὶ τὰ μαθητικὰ συσσίτια συνετήρησε καὶ τὸν προσκοπισμὸν ἐνίσχυσε.

Ἄμα τῇ κηρύξει τοῦ Ἑλληνοἰταλικοῦ πολέμου ἴδρυσε ἐν Κορίνθῳ νοσοκομεῖον ἀντιαεροπορικῆς ἀμύνης ἐξ 60 κλινῶν τὸ πρῶτον, ἔπειτα δὲ ἐκ 500.

Διὰ τῶν φροντίδων τῆς ἰδρύθη ὡσαύτως ὁ πρῶτος οἶκος τραυματίου καὶ ἀσθενοῦς στρατιώτου διὰ τοὺς διερχομένους στρατιώτας τοῦ μετώπου, οἱ ὅποιοι εὔρισκον ἐκεῖ τροφήν, ἰατρικὴν περίθαλψιν, ψυχαγωγίαν καὶ ὕπνον ἀντὶ νὰ διανυκτερεύωσιν ἐν ὑπαίθρῳ μετὰ τῶν συναφῶν στερήσεων. Οἱ οἶκοι οὗτοι ἔπειτα ἐπολλαπλασιάσθησαν.

Ἐνεκα τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως εἰδικῶν ἀδελφῶν νοσοκόμων κατήρτισεν ἡ ἴδια σῶμα ἐκ 55 δεσποινίδων ἐν Κορίνθῳ καὶ ἐν Λουτρακίῳ, δι' αὐτῶν δὲ καὶ μόνων ἐξυπηρέτησε ἀμφοτέρωθεν τὰ πολεμικὰ νοσοκομεῖα μέχρι τέλους εἰς ὅλας αὐτῶν τὰς ἀνάγκας, ὥστε ὁ ἀείμνηστος Γενικὸς Ἀρχίατρος Μπέλιας νὰ συντάξῃ περὶ αὐτῆς ἐνθουσιώδη ἔκθεσιν.

Ὅτε δὲ κατὰ τὴν 25ην Ἀπριλίου 1941 ἐβομβαρδίσθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἡ Κόρινθος καὶ αἱ ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ εὑρισκόμεναι ἀμαξοστοιχίαι, πλήρεις Ἑλλήνων καὶ Ἑλλήνων στρατιωτῶν, ἐν ᾧ πάντες ἔσπευδον νὰ ἀπομακρυνθῶσιν, αὕτη ἔδραμεν εἰς τὸν σταθμὸν καὶ ἔσωσε ἐκ τῶν ἐρειπίων καὶ τῶν καιομένων ὀχημάτων ἑκατοντάδας Ἑλλήνων καὶ Ἑλλήνων μαχητῶν.

Μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Κορίνθου παραμείνασα ἐκεῖ καὶ συλληφθεῖσα μετ' ἄλλων ἐπὶ τινα χρόνον ὡς ὄμηρος, κατῶρθωσε νὰ συντηρήσῃ ἰδιαίτερον διὰ τοὺς Ἑλλήνους τραυματίας νοσοκομεῖον, ἐξ οὗ διηκόλυε τὴν ἀπόδρασιν καὶ σωτηρίαν πολλῶν ἐλαφρῶς τραυματισμένων.

Τοὺς ἐκβληθέντας ἐκ τῶν νοσοκομείων Λουτρακίου τραυματίας καὶ ἀσθενεῖς τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ περισυνέλεξε πάντας καὶ μετέφερεν εἰς Ἀθήνας διὰ Γερμανικῶν μέσων ὁμοῦ μετὰ τοῦ προσωπικοῦ καὶ μεγάλου μέρους νοσοκομειακοῦ ὑλικοῦ.

Ἰδρύσασα ὁμάδα Ἑλληνικὴν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Θεῖα Σωτηρία»

συνετέλεσεν, ὥστε νὰ ἀποκρυβῶσι καὶ διαπεραιωθῶσιν εἰς Μέσσην Ἀνατολήν πολλοὶ Ἕλληες στρατιῶται, συντελούντων εἰς τοῦτο καὶ ἄλλων ἰδρυμάτων, τῶν ὁποίων ἐτύγχανεν αὕτη ἐκπρόσωπος. Θὰ ἦτο μακρὸν νὰ ἐξιτορήσωμεν τὰς λεπτομερείας τῆς τοιαύτης δράσεως, τῆς ὁποίας τοὺς κινδύνους πᾶς τις φαντάζεται. Ἄλλ' ἡ τόλμη καὶ ἡ εὐστροφία τῆς Κυρίας Θεοδωροπούλου ὑπερνήκησε τὰς δυσκολίας καὶ ἡ καλή της τύχη τὴν διέσωσε, μολοντί καὶ ἐφυλακίσθη καὶ πλείστας κακουχίας ὑπέστη.

Ἡ Ἀκαδημία βραβεύουσα τὴν τοιαύτας ἐξαιρετοὺς ὑπηρεσίας παρασχούσαν Κυρίαν, δὲν ἀγνοεῖ ὅτι καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἕλληνίδες ἔπραξαν τὸ ἔθνικὸν αὐτῶν καθῆκον εἰς τὸ ἀκέραιον ἀπέναντι τῆς Πατρίδος, θὰ εἶναι δὲ εὐτυχῆς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ ἐκείνων τὴν ἀρετὴν καὶ αὐτοθυσίαν, διὰ τὰς ὁποίας εἶναι ὑπερήφανος ἡ Πατρίς. Τὴν ἠθικὴν καὶ πραγματικὴν δύναμιν τῆς Πατρίδος ἀποτελεῖ ἀκριβῶς τὸ γεγονός ὅτι αἱ περιπτώσεις αὗται δὲν εἶναι ὀλίγαι, ἀλλὰ πολλαὶ.

Μ Ε Τ Α Λ Λ Ι Α

Χρυσοῦν Μετάλλιον ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Γαλλικὴν Ἀρχαιολογικὴν Σχολὴν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς πρώτης αὐτῆς ἑκατονταετίας.

Ἡ Ἀκαδημία ὡς ἐπιστημονικὸν καθίδρυμα τιμᾷ καὶ βραβεύει τὴν προαγωγὴν τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ διπλασίως αἰσθάνεται ἐπιβαλλόμενον τὸ καθῆκον τοῦτο, ὅταν ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα καὶ μελέτη ἀναφέρεται εἰς μακρὰς καὶ ἐνδόξους περιόδους τῆς ἔθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας. Ἐὰν δὲ ἀναλογισθῶμεν ὅτι ἐκ τῶν θιασωτῶν τούτων τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης πλείστοι ἀνεδείχθησαν φίλοι οὐχὶ μόνον τῆς ἀρχαίας, ἀλλὰ καὶ τῆς νέας Ἑλλάδος, πρὸς δὲ τούτοις καὶ θερμοὶ κήρυκες τῶν δικαίων αὐτῆς, τότε δὲν θὰ προσκρούσωμεν εἰς τὴν φιλοτιμίαν αὐτῶν ἐκδεχόμενοι τὰ ἰδρύματα ταῦτα ὡς κέντρα οὐχὶ μόνον φιλελληνικῶν, ἀλλ' αὐτόχρονα ἑλληνικῶν αἰσθημάτων, οὐδέποτε δὲ ἐχθρικῶν.

Ἡ Γαλλικὴ Ἀρχαιολογικὴ Σχολὴ ἐπὶ μίαν ἑκατονταετίαν ἀδιαλείπτως ἐργαζομένη καὶ δι' ἀνασκαφῶν καὶ διὰ περιηγήσεων καὶ διὰ μελετῶν προήγαγεν ἐξαιρετῶς τὰς περὶ τὴν Ἑλληνικὴν Ἀρχαιολογίαν γνώσεις ἡμῶν καὶ κατέκτησε περίοπτον θέσιν μεταξὺ τῶν ἰδρυμάτων τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, κατέστη δὲ ἔνδοξον φυτώριον καὶ ἀπαραίτητος προϋπόθεσις τῆς ἀρτίως ἐπιστημονικῆς μορφώσεως παντὸς Γάλλου ἀρ-

χαιολόγου, ιστορικοῦ καὶ φιλολόγου. Οἱ Δελφοὶ καὶ ἡ Δῆλος, τὸ Πτῶον καὶ ἡ Μαντίνεια, τὸ Ἄργος καὶ ἡ Στράτος καὶ ἡ Τεγέα, ἡ Θάσος καὶ οἱ Φίλιπποι καὶ ἡ Τήνος καὶ τὰ Μάλια τῆς Κρήτης, καὶ τὸ Δαφνὶ καὶ ὁ Μυστράς καὶ τόσοι ἄλλοι τόποι τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Μ. Ἀσίας, ἀποτελοῦσιν ὀνόματα ἐπιστημονικῆς δόξης τοῦ ἰδρύματος, ἡ δὲ περὶ τούτων τόπους τούτους ἐργασία ὡς καὶ αἱ πολυάριθμοι περὶ ἄλλων τόπων μελέται τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ἀναδεικνύουσι ταύτην σημαντικώτατον παράγοντα τῆς ἀναπτύξεως τῶν Ἑλληνικῶν σπουδῶν ἀπὸ τῶν προϊστορικῶν χρόνων μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν νεωτέρων.

Θὰ ἦτο παράλειψις τῆς Ἀκαδημίας, ἐὰν τοιοῦτο ἀδελφὸν ἴδρυμα δὲν ἐστεφάνωνε διὰ τῆς ὑψίστης ἠθικῆς ἀμοιβῆς, τὴν ὁποίαν αὕτη ἀπονέμει, κατὰ καθῆκον, εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἰδρύματα. Ἡ Ἀκαδημία εἰς τιαύτας περιπτώσεις δὲν κάμνει διάκρισιν ἐθνικότητος, διότι Ἑλληνες εἶναι πάντες «οἱ τῆς παιδείας τῆς ἡμετέρας μετέχοντες» καὶ ὑπὲρ τῆς ἱστορίας τῆς ἡμετέρας ἐργαζόμενοι.

Τὸ μετάλλιον τοῦτο θέλει ἀρμοδίως ἐπιδοθῆ κατὰ τὰς προσεχεῖς ἑορτὰς τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Γαλλικοῦ ἰδρύματος.

Ἀργυροῦν μετάλλιον ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία εἰς τὸ ἐν Καναδᾷ ἴδρυμα Ἑλληνικῆς Πολεμικῆς Περιθάλψεως, δι' ὅσα πολλὰ καὶ μεγάλα ἔπραξε, πράττει καὶ σκοπεῖ νὰ πράξῃ ἐν τῷ μέλλοντι ὑπὲρ τῆς ἀνακουφίσεως τῆς δυστυχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τῆς προελθούσης ἐκ τοῦ τρομερωτέρου πολέμου τῶν νεωτέρων χρόνων.

Τὸ Καναδικὸν ἴδρυμα ἀνακουφίσεως τῆς Ἑλλάδος ἔπραξε κατ' ἀναλογίαν περισσότερα παντὸς ἄλλου ἔθνους ὑπὲρ τῆς δεινοπαθησάσης ἐκ τοῦ πολέμου χώρας ἡμῶν. Συγκροτηθὲν ἐξ ἐπιφανῶν Καναδῶν πολιτῶν καὶ φιλοπατρίδων Ἑλλήνων τοῦ Καναδᾶ ἀπέβλεψε κυρίως εἰς τὴν ὑγιεινὴν ἄμεσον ἐπικουρίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας ἐπείγουσας ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ μετὰ θαυμαστῆς προνοίας καὶ ἐπιμόνου φροντίδος καὶ λελογομένης ὀργανώσεως, ἀξίας πάσης ἐξάρσεως.

Αἱ πολλαπλαῖ ἀποστολαὶ τοῦ Καναδικοῦ ἰδρύματος ἐγένοντο πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν, περιελάμβανον δὲ κινητὰς ἀκτινογραφικὰς συσκευὰς πρὸς ἐξέτασιν καὶ πρόληψιν τῆς φυματιώσεως ἰδίᾳ ἐν τοῖς σχολείοις, λυομένας οἰκίας πρὸς ἐγκατάστασιν ἰατρικῶν κέντρων εἰς ἀπόκεντρα μέρη, νοσοκομειακὰ αὐτοκίνητα πεντήκοντα ὀκτώ, τῶν ὁποίων δέκα προορίζονται δι' ἀκτινογραφικὰς ἐργασίας — ὀκτὼ πλήρως

έφωδιασμένα κινητά οδοντοϊατρεία, μίαν πλήρη και νεωτάτην έγκατάστασιν άκτίνων πρὸς θεραπείαν τοῦ καρκίνου άποστελλομένην προσεχέστατα ὁμοῦ μετ' άλλων μικροτέρων συσκευῶν, χειρουργικά έργαλεῖα δι' έξ πλήρη χειρουργεῖα άποσταλέντα ἤδη, έν φῶ και ἄλλη άποστολή επίκειται, φάρμακα (καθ' ἕκαστον μήνα άποστέλλονται πεντακόσια έκατομμύρια μονάδων πενικιλίνης και χίλια μονάδες άντιτετανικοῦ ὄρρου και άντιτυφικοῦ έμβολίου), και τέλος ἄφθονα τρόφιμα και ένδύματα διὰ τήν παιδικήν ηλικίαν. Ἡ ὀλική αξία τῶν άποσταλέντων ειδῶν μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1946 εἶναι 3.751.474,53 δολλαρίων μή συνυπολογιζομένης εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο τῆς δαπάνης μεταφορᾶς.

Ἄναμιμνησκόμενοι δὲ ὅτι από τῆς έναρξεως τοῦ πολέμου μέχρι τῆς 31ῆς Ἰουλίου 1946, κατ' ἐπισήμους άνακοινώσεις, αἱ έκούσiai εἰσφοραὶ τῶν Καναδῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος άνῆλθον εἰς 7.170.458,60 δολλαρίων, ὅτι δὲ αἱ ὑπὸ τῆς Καναδικῆς Κυβερνήσεως γενόμεναι δωρεαὶ σίτου, ἀλεύρου και βακαλάου άνῆλθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν 30 έκατομμυρίων δολλαρίων, ἔχομεν συνολικὸν ποσὸν πρὸς άνακούφισιν τῆς Ἑλλάδος τριάκοντα ἐπτὰ έκατομμυρίων περίπου δολλαρίων ἤτοι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπίσημου τιμῆς τοῦ δολλαρίου έκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε δισεκατομμυρίων δραχμῶν. Διὰ τοῦ τεραστίου τούτου ποσοῦ ὁ Καναδᾶς καταλαμβάνει ἐξαίρετον θέσιν μεταξὺ τῶν παρασχόντων βοήθειαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἣ δὲ σημασία τῆς βοήθειας ταύτης δέν εἶναι ἀπλῶς ὑλική, ἀλλὰ και ἐκδηλως ἠθική και ἄνθρωπιστική, ἐπιβάλλουσα τὴν πανελλήνιον άναγνώρισιν και ἀμέριστον εὐγνωμοσύνην.

Ἄπονέμουσα ἡ Ἄκαδημία τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς ἠθικὴν ἀμοιβὴν εἰς τὴν Καναδικὴν Ἑλληνικὴν Πολεμικὴν Περίθαλψιν, ἐκφράζει ὡς έν συμβόλῳ τὴν Ἑλληνικὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς ἅπασαν τὴν εὐγενεστάτην ἐκείνην χώραν, τῆς ὁποίας τὰ χριστιανικά και γενναϊόφρονα αἰσθήματα πρὸς τὴν πατρίδα ἡμῶν εὐρίσκουν θερμὴν και άνεπιφύλακτον ἀνταπόκρισιν εἰς πᾶσαν Ἑλληνικὴν καρδίαν, άποτελοῦν δὲ και δίδαγμα περὶ τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ τῶν γενναίων λαῶν.

ΑΡΙΣΤΕΙΟΝ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Συμπληροῦσα τὰς βραβεύσεις αὐτῆς άπονέμει ἐφέτος ἡ Ἄκαδημία δύο ἀριστεῖα τῶν γραμμάτων εἰς δύο διακεκριμένους ἐργάτας τοῦ πνεύματος, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς μακρᾶς αὐτῶν περὶ τὰ νέα Ἑλληνικά

γράμματα άσχολίας, συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν εὐστοχον καλλιέργειαν τοῦ ἔθνικοῦ τούτου κλάδου.

Ὁ κ. **Διονύσιος Κόκκινος**, νῦν διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης, ἀπὸ τεσσαρακονταετίας άσχολεῖται περὶ τὴν ἔθνικὴν λογοτεχνίαν καὶ ἰδίᾳ τὴν πεζογραφίαν περιλαβὼν καὶ χρονογραφήματα καὶ κριτικὰ δοκίμια καὶ μυθιστορήματα καὶ διηγήματα καὶ ἱστορικὰς μελέτας καὶ ποικίλας ἐπιφυλλίδας. Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν θεωριῶν τῶν μεγάλων φυσιοκρατικῶν λογοτεχνῶν τῆς Γαλλίας, τῆς Ῥωσίας καὶ τῶν Σκανδιναυικῶν χωρῶν ἐνέκυψεν εἰς τὴν μελέτην τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ψυχολογίας αὐτοῦ, οὕτω δὲ ἠδυνήθη νὰ δημιουργήσῃ ἀδροὺς τύπους πέρα τῶν ὀρίων τῆς ἀπλῆς ἠθογραφίας καὶ μετ' ἀληθοῦς τέχνης νὰ προαγάγῃ τὴν μορφήν τοῦ διηγήματος.

Παρὰ ταῦτα ὁ κ. Κόκκινος ἠσχολήθη εὐστόχως περὶ τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ἣ δὲ Ἀκαδημία εἶχεν ἄλλοτε τὴν εὐκαιρίαν νὰ βραβεύσῃ τὴν ὑπ' αὐτοῦ συγγραφεῖσαν Ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Προσφάτως ἐξέδωκεν ὀγκώδη ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνοῖταλικοῦ πολέμου ἐν τῇ ὁποίᾳ συνεπύκνωσεν ἄφθονον ὕλην πολυτίμων πληροφοριῶν, χρησιμωτάτων διὰ τὴν τεκμηρίωσιν τῆς ὅλης πραγματείας, μελλουσῶν δὲ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς σημαντικὸν βοήθημα διὰ τοὺς μεταγενεστέρους ἐρευνητάς.

Εἰς τὰς ἀρετὰς ταύτας ὀφείλομεν νὰ προσθέσωμεν καὶ τὸ μετριόφρον καὶ σεμνὸν τοῦ χαρακτήρος τοῦ ἀνδρός, ὅστις παρέχει ἄρτιον τύπον πνευματικοῦ ἀνθρώπου μὴ ἐπιζητοῦντος τὴν εὐδοκίμησιν διὰ κομπασμῶν καὶ θορύβου.

Ὁ κ. **Τίμος Μωραϊτίνης** εἶναι ἀπὸ μιᾶς πεντηκονταετίας ἐκλεκτὸς ἐργάτης τοῦ τύπου καὶ τοῦ θεάτρου ψυχαγωγῶν τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν διὰ τῆς πνευματικῆς του δρόσου καὶ τοῦ χαριεστάτου αὐτοῦ χιούμορ, τοῦ γνησίως Ἑλληνικοῦ ἄλατος. Διαυγῆς καὶ λεπτὸς τὴν ἔκφρασιν κατάρθωσε νὰ σαγηνεύῃ τοὺς ἀναγνώστας του καὶ τοὺς θεατὰς τῶν θεατρικῶν του ἔργων διδάσκων διὰ τῆς ἐλαφρᾶς σατύρας καὶ τῶν εὐφυῶν χαρακτηρισμῶν τῶν κοινωνικῶν ἐλαττωμάτων, μακρὰν πάσης σπουδαιοφανείας καὶ ἀκατανοήτου φιλοσοφίας καὶ δυσνοήτου στιχοπλοκίας. Ἐπεδίωξε τὴν εὐγενῆ ἀπλότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἀπεμακρύνθη τοῦ περιβάλλοντος αὐτοῦ, ἀλλ' ἔμεινε πιστὸς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀτμόσφαιραν, τῆς ὁποίας ἀνέπνευσε τὸν καθαρὸν ἀέρα. Ἡ Ἀκαδημία τὸν τιμᾷ καὶ δι' αὐτὴν τὴν Ἑλληνικὴν αὐτοῦ γνησιότητα.

Διὰ τῶν περιορισμένων τούτων, ἀλλ' ἀντιπροσωπευτικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρετῆς βραβείων ἢ Ἀκαδημία τιμᾷ τὴν μεγάλην ἑορτὴν τοῦ ἔθνους, ἢ ὁποῖα εἶναι κατ' ἀγαθὴν σύμπτωσιν καὶ ἡ ἐπέτειος τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς.

Ἡ παρουσία τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν Βασιλικῶν πριγκίπων μετὰ μακρὸν ἀπὸ τοῦ 1941 διάλειμμα, πλήρες ἐθνικῶν περιπετειῶν καὶ δοκιμασιῶν, λαμπρύνει καὶ πάλιν τὴν ἑορτὴν τῆς ἀπελευθερωθείσης πατρίδος ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ. Εἴμεθα ὑπερήφανοι διὰ τὴν ὕψηλὴν ταύτην τιμὴν καὶ τὴν ἀμείωτον στοργὴν τοῦ Βασιλέως πρὸς τὸ ἡμέτερον ἴδρυμα, εἴμεθα δὲ εὐγνώμονες διὰ τὴν πολῦτιμον ἐνίσχυσιν, ἢ ὁποῖα προσγίνεται εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας διὰ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἀξίων ἡγετῶν τοῦ ἔθνους.

Ἡ 25ῃ Μαρτίου τοῦ 1947 ἔχει διὰ τὴν ὑφισταμένην ἐθνικὴν περίστασιν ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν, διότι δεικνύει τὴν ζωτικότητα καὶ τὴν ἐμμονὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὰ μεγάλα διδάγματα τοῦ 1821, τὰ πραγματικῶς ἄξια ἐλευθέρου δημοκρατικοῦ λαοῦ, νοοῦντος τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν δημοκρατίαν, ὅπως ἐδίδαξαν αὐτὴν οἱ Ἕλληνες δημιουργοὶ τῆς εἰς ὀλόκληρον τὸν ἰσορροπημένον κόσμον μακρὰν πάσης στρεβλώσεως καὶ πλήρους ἀντιστροφῆς τῶν ἐννοιῶν.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει τόσον πλουσίαν πνευματικὴν παράδοσιν καὶ ψυχικὴν κληρονομίαν, ὥστε δὲν ἔχει ἀνάγκην ξένης διδασκαλίας διὰ νὰ καθοδηγηθῇ εἰς τὸν δρόμον αὐτῆς, τὸν δρόμον τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς καλοκαγαθίας.

Εἶναι θλιβερὸς ὁ ἀγὼν πρὸς ἐθνικῶς παραληροῦντας καὶ τοὺς ἐπακτοὺς αὐτῶν ἐπικούρους, καὶ σκιάζει, βεβαίως, τὴν ἑορτὴν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἐκ τῆς Μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ἀντλοῦμεν ἐδραίαν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀποβῇ συντόμως μία καὶ ὁμονοοῦσα καὶ πιστὴ εἰς ἑαυτήν, θριαμβεύουσα διὰ τῆς ὁμοιογενοῦς ἐνότητος αὐτῆς, ὅπως ἐθριάμβευσε πάντοτε ἐν τῷ παρελθόντι ὁσάκις δὲν διεσπάσθη.

Τοιαύτην, Μεγαλειότατε, ἔχει ἀκλόνητον πίστιν ἡ Ἀκαδημία ἐπὶ τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος! Καὶ ἤδη καλῶ :

- 1) Τὴν Χριστιανικὴν Κοινωνικὴν Ἐνωσιν (ὁ κ. Π. Πουλίτσας).
- 2) Τὴν Βαρβάραν Λιβδαῶ - Θεοδωροπούλου.
- 3) Ἑλληνικὴν Πολεμικὴν Περιθαλψὴν Καναδᾶ.
- 4) Διονύσιον Κόκκινον.
- 5) Τίμον Μωραϊτίνην.